

til paa Domhuset og i Fængselet, vilde der ikke gennem et Tilsyn af den Kommission, her tænkes nedsat, være aabnet nogen som helst Mulighed for. Jeg tror rigtignok, at det ærede Medlem ganske overdriber den Betydning, som Gennemførelsen af hans Lovforslag paa et tidligere Tidspunkt vilde have haft.

Man har saa ment at burde etablere en Baggrund for min og for Regeringens Stilling til denne Sag ved at sige, at vi ser saaledes paa den, at der skal være fri Bane for de store Sammenslutninger til, lige saa galt de vil, at faa Befolkningen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som brugte disse Udtryk, ved særdeles vel, at dette ingenlunde er Tilfældet. Jeg har gentagende udtalt i dette Ting — jeg kan henvise f. Eks. til mine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling —, at der var Forhold herhjemme indenfor Produktionen og indenfor Omsætningen, som gjorde det ønskeligt at komme til en Lovgivning, der fjernede fra de overenskomstmæssig indgaaede Aftaler den retlige Virkning, i alt Fald stillede Domstolene frit, som sikrede mod Boykotning saavel indenfor Arbejdsgiver- som indenfor Arbejderorganisationer og dem imellem, og som ogsaa aabnede Mulighed for ad anden Vej end den her foreslaaede at faa Indblik i visse Erhvervssammenslutningers særlige Karakter for at faa Oplysning om, hvorvidt det er Hensigten gennem disse Sammenslutninger at hindre Konkurrence og tage ubillig Pris. Men det er ikke det samme, som det ærede Medlem sagde, nemlig at vi vilde være veltilfredse med, at der bliver fuldkommen fri Bane i Fremtiden for en Flaaning af Befolkningen fra saadanne Erhvervssammenslutningers Side. De Overvejelser, som i den Anledning er foretaget, er imidlertid af meget vanskelig Art, hvad selve denne Sags Historie udover Landene tilstrækkeligt afgiver Vidnesbyrd om, og de er endnu ikke bragt til Afslutning, men vil blive det i Løbet af indeværende Sommer, og saa haaber jeg at kunne fremlægge Resultaterne af disse Overvejelser for den høje Rigsdag, men den Tid, som dertil er fornøden, maa man give.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg forstaar at mit spøgefulde Paradoksi mine tidligere Udtalelser skal der nu laves et Nummer ud af. Ja, det kan

jeg jo ikke forhindre. Meningen med det var jo ikke den, som det ærede Medlem Hr. Rode lægger mig i Munden, at jeg skulde have villet standse Udviklingen og al menneskelig Tankevirksomhed, men Meningen var simpelt hen, at det forekommer mig, at det Tempo, i hvilket den tekniske Udvikling er skredet frem gennem forrige og dette Aarhundrede, er saa enorm, at der, dels under Hensyn til, at Markedet nu ikke længere er tiltagende som i forrige Aarhundrede, men aftagende, og dels under Hensyn til, at den i Samfundet nedfælder saa mange nye Former, er al mulig Grund til at ønske, at Menneskene faar Tid til at rette deres Opmærksomhed paa at ordne sig i Forhold til disse nye Former. Af disse Grunde kunde jeg ønske, at denne tekniske Udvikling fik Tid til at puste ud. Saa langt fra ønskede jeg den menneskelige Tankevirksomhed ophævet eller blot svækket, at jeg tværtimod ønskede den forøget Livskraft, men en noget anden Retning end tidligere. Jeg ønsker den ikke saa meget rettet mod teknisk Udvikling, men mere rettet imod at organisere Samfundet paa Resultaterne af den tekniske Udvikling, som allerede foreligger, og dertil bidrager nu ikke et Lovforslag som dette.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen spurgte, hvor der i det hele taget fandtes fri Konkurrence. Ja, hvis man ikke mener, at den findes med Hensyn til Forhandling af Landbrugets Varer, saa er jeg ikke i Stand til at henvise ham nogetsteds i saa Henseende. Men jeg mener, at naar en Pris bestemmes efter Tilbud og Efterspørgsel, saa har man Konkurrencen, og det gør den efter min Opfattelse for de væsentligste af Landbrugets Produkter. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at jeg skulde have sagt, at de besiddende skulde passe paa, at der ikke blev udskrevet saadanne Skatter, at de skadede deres Egeninteresser. Det er ganske urigtigt. Det ærede Medlem Hr. Rode talte om, at der var vid Plads for Egeninteresser, og at der i det nuværende Samfund snarere var Brug for en Indskrænkning deraf. Jeg kunde dog tænke mig, at det ærede Medlem i nogen Grad vilde være enig med mig i, at naar vi ser paa Skatteudskrivningen, er vi i den Henseende — og har for Resten i lang Tid været det — ved at komme saa højt op, at man maaske